

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 2/2014
30.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.М., због кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.М., адв. Д.П. и адв. Љ.А., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 196/12 од 23.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/13 од 15.10.2013. године, у седници већа одржаној 30.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.М., адв.Д.П. и адв.Љ.А., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 196/12 од 23.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/13 од 15.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 196/12 од 23.10.2012. године окр. Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које дело му је туврђена казна затвора у трајању од једне године и десет месеци и због кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и новчана казна у износу од 10.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора.

Одлучујући о жалби бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 162/13 од 15.10.2013. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног и то:

- бранилац адв.Д.П., због повреде члана 16. став 4. ЗКП и повреде члана 14. став 2. КЗ, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због повреде члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине обе пресуде и предмет врати на поновно суђење или да се другостепена пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе;

- бранилац адв.Љ.А., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине обе пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окр.Д.М., адв. Д.П. и адв. Љ.А. су неблагоприятни.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног, адв. Д.П. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одедаба члана 16. став 4. ЗКП, члана 14. став 2. КЗ и члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а осим ових разлога у захтеву није наведен ни један други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у оквиру који Законик о кривичном поступку у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Бранилац окривљеног, адв. Љ.А., захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, док у образложењу захтева у суштини полемише се оценом изведених доказа и

чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама, што не представља разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног адв. Д.П. и адв. Љ.А. недозвољени, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**